

Kl. 17:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Peter Skaarup (DF):

Jeg ved ikke, hvor lang tid vi skal fortsætte diskussionen om den undersøgelse. Vi havde den jo dengang, og vi kan tage den mange gange. Jeg vil nok mene, at der bestemt kan sættes store spørgsmålstegn ved den undersøgelse, men det kan vi diskutere frem og tilbage.

Det, som jeg bare synes står tilbage, er, at der er nogle partier herinde i Folketinget, som synes – jeg synes egentlig, at fru Karina Lorentzen udtrykte det udmærket – at straffe ikke hjælper, og derfor ønsker de i høj grad at tale om alt muligt andet end straf. Jeg må så bare sige, at vi har nogle ofre, hvis retsbevidsthed bliver trådt under fode, hvis der ikke gives straf, eller hvis der gives meget lempelige straffe for alvorlig kriminalitet. Deriblandt synes jeg at hjemmerøverier er.

Derfor er vi altså nødt til at fokusere på, hvad der krænker et menneske allermest. Det er da, at man får besøg på ens private bopæl af nogle mennesker, der under trusler og vold vil frarøve en ens ejendele. Det er alvorligt, og det skal vi selvfølgelig også straffe markant.

Kl. 17:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det blev så det sidste ord i hvert fald fra ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

17) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 119:

Forslag til folketingsbeslutning om opløsning af foreningen Hizb-ut-Tahrir.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Fremsættelse 11.04.2008).

Kl. 17:41

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er justitsministeren.

Kl. 17:41

Justitsministeren (Lene Espersen):

Med beslutningsforslag nr. B 119 foreslår Dansk Folkeparti, at Folketinget pålægger regeringen at søge foreningen Hizb-ut-Tahrir opløst ved dom, herunder så vidt muligt på grundlag af et foreløbigt forbud.

Som det fremgår af beslutningsforslaget, har vi tidligere her i Folketinget drøftet dette spørgsmål i flere omgange. Inden jeg kommer nærmere ind på regeringens holdning til beslutningsforslaget, vil jeg gerne på ny, også for at undgå enhver tvivl, give udtryk for de mere generelle betragtninger og synspunkter, som efter regeringens opfattelse er relevante at fremhæve, når vi taler om foreningsfrihed samt om muligheden for eventuelt at søge Hizb-ut-Tahrir opløst ved dom.

For det første vil jeg gerne sige, at jeg tager kraftigt afstand fra Hizb-ut-Tahrirs holdninger. Foreningen repræsenterer et menneskesyn, der ingen steder hører hjemme i det danske samfund. Det har både statsministeren og jeg givet udtryk for ved adskillige lejligheder, og jeg er overbevist om, at det er en opfattelse, som langt de fleste kan tilslutte sig.

For det andet har vi i Danmark en lovgivning, der indebærer, at f.eks. trusler mod andre personer og persongrupper er strafbare. Det betyder, at enkeltpersoner, og altså også medlemmer af Hizb-ut-Tahrir, der overtræder denne lovgivning, kan retsforfølges og straffes. Sådan er det, og sådan vil det også være fremover; det vil jeg gerne slå helt fast. Lad mig i den forbindelse nævne, at vi jo har set, at en talsmand for Hizb-ut-Tahrir er blevet dømt for overtrædelse af straffeloven i forbindelse med fremsættelse af nogle udtalelser, herunder senest ved Østre Landsrets dom af 28. februar 2007, hvor den pågældende blev idømt 60 dages fængsel for overtrædelse af den såkaldte racismeparagraf i straffelovens § 266 b.

For det tredje begås kriminalitet som bekendt af enkeltpersoner og ikke af foreninger. Selv om vi forbød nok så mange foreninger, er der ingen, der kunne forestille sig, at vi af den grund ville komme kriminaliteten i samfundet til livs, heller